

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 8209-03-15 זפרן נ' למטייל ברשת.קום (2000) בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אושרית הובר היימן

תובע גלעד זאב זפרן

נגד

נתבעת למטייל ברשת.קום (2000) בע"מ

פסק דין

עניינה של התביעה פרסומים ששלחה הנתבעת לתובע באמצעות הדואר האלקטרוני; לטענת התובע בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן – "חוק התקשורת").

טענות הצדדים:

הצדדים הביאו בפני ביהמ"ש את טיעוניהם בהרחבה, בכתב ובעל פה. בתיק התנהלו שני דיונים ואף הותר יצוג באמצעות עו"ד, הואיל והתובע הינו עו"ד במקצועו. סיכומי הצדדים הוגשו בכתב, ופרט לדיון העובדתי, פירטו הצדדים טיעוניהם המשפטיים, לאור הפסיקה שניתנה בסוגיות דומות לשאלות שעלו במקרה דנן.

תמצית הטענות תובאנה להלן:

לטענת התובע, הנתבעת שלחה אל כתובת הדוא"ל שלו 59 הודעות אלקטרוניות ובהן דיוור פרסומי, וזאת מבלי שניתנה הסכמתו המפורשת לכך. לטענת התובע, אף שפנה בכתב לנתבעת, ביום 24.08.14, וביקש את הפסקת פרסומות אלו נשלחו אליו עוד כ- 37 הודעות לאחר פנייתו (נוסף ל- 22 ההודעות שנשלחו לפני בקשת ההסרה). התובע טען לפגיעה בפרטיותו, והוסיף כי גם באם הסכים הנמען לקבל דבר פרסומות בעבר או לא הודיע על סירובו לקבלם, ביכולתו לשוב אל המפרסם ולהודיע על סירובו.

הנתבעת אינה מכחישה את עצם משלוח דברי הדוא"ל. אולם, לטענתה התובע נרשם מרצונו החופשי לאתר אותו היא מפעילה ומסר את פרטיו וכן את הסכמתו לקבלת דיוור פרסומי. הנתבעת הציגה צילום מסך שצורף לכתב ההגנה, ממנו עולה לכאורה רישומו של התובע לאתר ומתן הסכמתו לקבלת דיוור. לטענת הנתבעת, העובדה שהתובע מסר את פרטיו, מהווה ראיה לכך שהתובע נרשם

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 8209-03-15 זפרן נ' למטייל ברשת.קום (2000) בע"מ

תיק חיצוני:

1 באופן אקטיבי. אמנם, הרישום נעשה וההסכמה ניתנה לפני כניסת התיקון לחוק התקשורת
2 לתוקפו, אולם אין בכך בכדי לשלול את תוקפה של ההסכמה. לטענת הנתבעת, אף שקיימות מספר
3 אפשרויות הסרה מרשימת התפוצה, התובע לא פעל באמצעותן ולא הסיר את שמו וכתובתו
4 מרשימת התפוצה. בכך, לטענת הנתבעת, פעל התובע בחוסר תום לב. חוסר תום ליבו של התובע,
5 לטענת הנתבעת, אף בא לידי ביטוי בעובדה ששלח בקשת הסרה לכתובת דוא"ל שנכתב לגבי
6 מפורשות שאין להשיב לה (do-not-reply) ובכך שנמנע מלצרף לכתב התביעה את התשובה
7 האוטומטית שקיבל מן המערכת לפיה לא תשובתו לא הגיעה ליעדה. התובע שלח הודעה אחת
8 והסתפק בה.

9 לטענת הנתבעת, עם קבלת מכתב בדואר רשום, ביום 4.02.15, ובו בקשת הסרה, הוסר שמו של
10 התובע כליל מרשימת הנמענים של האתר.

11
12 בתשובה, טען התובע כי שלח לנתבעת בקשת הסרה בהתאם להוראות סעיף 30 א(ד) לחוק, בעוד
13 שהנתבעת טוענת לדרכי הסרה שאינן קבועות בחוק. באשר לטענת הנתבעת בדבר הסתרת ההודעה
14 האוטומטית, טען התובע כי ההודעה לא צורפה בשל טעות טכנית בלבד.
15 כן טען התובע, יש להתייחס לעובדה כי הנתבעת לא רשמה את המילה "פרסומת" כמחויב בהתאם
16 לסעיף 30א(ה1)א(א) ושלחה עד סוף שנת 2012 הודעות שלא בהתאם להוראות החוק. לטענת
17 התובע, בהתאם לסעיף 30א(י5) ברגע שנשלחה למשגר הודעת פרסום, חזקה כי המפרסם שיגר
18 ביודעין.

דיון והכרעה:

19
20 השאלה הראשונה בה עלינו לעסוק היא, האם ניתנה הסכמת התובע למשלוח דברי הפרסומת?

21
22
23 בהתאם להוראות סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת, "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות
24 פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה
25 מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית ובשיחה מוקלטת...".

26
27 בענייננו, כאמור, טענה הנתבעת כי הסכמתו של התובע לקבלת הדיוור הפרסומי ניתנה בעת הרשמתו
28 לאתר. לעניין זה הציגה צילומי מסך מהם ניתן ללמוד לכאורה על רישומו של התובע לאתר ועל
29 סימון "V" לצד הסכמה לקבל "הצעות מיוחדות". הנתבעת טענה, כי לא הייתה לה כל אפשרות
30 לקבל את כתובת הדוא"ל של התובע ויתר פרטיו, לולא אלו נמסרו על ידו בעת ההרשמה לאתר.
31 התובע לא שלל בעדותו את האפשרות שנרשם לאתר ומסר כי אינו זוכר אם נרשם, אם לאו. עם זאת,
32 התובע הכחיש כי נתן הסכמתו לקבלת דיוור.

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 8209-03-15 זפרן נ' למטייל ברשת.קום (2000) בע"מ

תיק חיצוני:

1 אף אם הוכח בפני ביהמ"ש, במאזן ההסתברויות, כי התובע אכן נרשם לאתר, הרי שאין בעצם
2 הרישום בכדי להוות ראיה מספיקה לקיומה של הסכמה למשלוח דיוור פרסומי.
3 יובהר, כי בצילומי המסך שצורפו מתוך מערכת הנתבעת אין די בכדי להסיק הסכמה שכזו מאת
4 התובע וכך גם אין די בטענת ב"כ הנתבעת בדבר ההקפדה על יישום הוראות חוק התקשורת ע"י
5 הנתבעת. הנתבעת בחרה שלא להעיד עובד או איש מקצוע חיצוני מטעמה, שלו ידיעה מקצועית
6 באשר לאופן בו מתנהל הרישום לאתר, נהלי ההקפדה על יישום הוראות החוק, המגנונים הקיימים
7 לאבטחת המערכת כך שלא תהא פרוצה לכל גורם זולת הנתבעת וכד'. עובדה זו נזקפת לחובתה של
8 הנתבעת. נראה כי, הנתבעת הבינה את מחדלה בשעת עריכת הסיכומים, שאז ביקשה להביא בפני
9 ביהמ"ש מעין תרשים זרימה באשר לאופן הרישום לאתר ומתן ההסכמה לקבלת דיוור. בנסיבות
10 האמורות, לא ניתן לקבוע כי עלה בידי הנתבעת להוכיח מתן הסכמה מפורשת מראש, ע"י התובע,
11 למשלוח דברי הפרסומת.

12
13 מרגע שאין חולק כי נשלח דיוור פרסומי לכתובת הדוא"ל של התובע, אף אם אכן נרשם התובע
14 לאתר הנתבעת, כפי שנטען, הרי שרישום לשירות ספציפי (במקרה זה קבלת ניוזלטר), ואפילו נעשה
15 תוך מסירת כתובת דוא"ל של התובע, אינו מקנה לנתבעת אפשרות לעשות בכתובת שימוש חופשי,
16 ככל העולה על רוחה, בהיעדר הסכמה כי הפרטים שמסר ישמשו להעברת תוכן פרסומי.

17
18 בהתאם להוראת סעיף 30א(ב) לחוק, היה על הנתבעת להראות "הסכמה מפורשת מראש" של התובע
19 לקבלת הודעות הכוללות תוכן פרסומי. לפיכך, אני קובעת כי הנתבעת לא הייתה רשאית לשגר את
20 ההודעות האלקטרוניות ששיגרה לתובע ופעלה בניגוד להוראות חוק התקשורת בשיגורן.

21
22 שעה שזו מסקנתני, התייתר הצורך בדיון בשאלה, האם הסכמה שניתנה עובר לכניסת תיקון חוק
23 התקשורת לתוקף, הינה כהסכמה שניתנה לאחריו.

24
25 באשר לפיצוי לו זכאי התובע, איני מקבלת טענת התובע כי יש לחייב את הנתבעת בפיצוי המקסימלי
26 הקבוע בחוק. כידוע, לבית המשפט מסור שיקול הדעת לקביעת סכום הפיצוי הראוי. בתוך כך יש
27 להתחשב, בין היתר, בצורך באכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו, בעידוד הנמען לממש את זכויותיו
28 ובהיקף ההפרה (סעיף 30א(ג)(3) לחוק) וזאת ללא תלות בנזק שנגרם לתובע בפועל. תכלית הפיצוי
29 היא עידוד הגשת תביעות, קידום אכיפתו של החוק ויצירת ההרתעה המבוקשת. לשם קביעת שיעור
30 הפיצוי, יש להביא בחשבון שני סוגים של שיקולים: הסוג הראשון עניינו נסיבות ביצוע ההפרה
31 (ובכלל זה מספר דברי הפרסומת ששוגרו לתובע), והסוג האחר עניינו השאיפה לעודד הגשת תביעות
32 יעילות (כשבהקשר זה יש לשקלל גם את סכום ההוצאות, באופן שהסכום הכולל יהפוך את התביעה
33 לכדאית).

34

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 8209-03-15 זפרן נ' למטייל ברשת.קום (2000) בע"מ

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

במקרה דנן, השיקולים שבחנתי חלקם קשורים להתנהלות הנתבעת וחלקם בהתנהלות התובע.

באשר להתנהלות הנתבעת – אמנם, נשלחו במקרה דנן עשרות רבות של דברי פרסומת, אולם ניתן ללמוד – אף מטיעוני התובע עצמו – שרמת ההרתעה הנדרשת במקרה דנן אינה מן הגבוהות, שכן הנתבעת תיקנה דרכיה במהלך התקופה הרלוונטית. ובמה דברים אמורים? אמנם, הודעות שנשלחו בשנת 2012 אינן נושאות את הכותרת "פרסומת", אך מדובר במיעוטן של ההודעות, בעוד שהודעות שנשלחו אל התובע מאוחר יותר, נושאות את הכותרת וכן את אפשרות ההסרה באמצעות קישור. זאת ועוד, עפ"י דברי התובע עצמו – תקנון אתר הנתבעת משנת 2011 מתייחס לדברי פרסומת, בעוד שתקנונה הקודם אינו מתייחס לנושא זה. זאת ועוד, שוכנעתי כי הנתבעת לא הייתה מודעת למשלוח בקשת ההסרה במייל, מיום 24.08.14, וכי מיד בסמוך לאחר קבלת הפנייה בדואר רשום, הוסר התובע מרשימת התפוצה ומשלוח ההודעות אליו פסק.

באשר להתנהלות התובע – אמנם, סבורני כי אין בעובדה שהוגשו שתי תביעות נוספות ע"י התובע, כנטען, בכדי להוכיח חוסר תום לב מצדו. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מן העובדה שהתובע ידע בבירור כי בקשת ההסרה שלו במייל, מיום 24.08.14, לא התקבלה, וזאת בהתאם להודעה אוטומטית שקיבל מיד עם משלוח בקשתו. אכן, הנתבעת נדרשת לאפשר הסרה בהתאם לדרכים הנקובות בחוק, ואף נכון – התובע אינו נדרש להוכיח הקטנת נזק, אך צירוף עובדה זו, יחד עם העדר הצגת ההודעה אוטומטית - ולמצער, אזכורה – בכתב התביעה, מעלה תחושת אי נוחות באשר לאופן בו בחר התובע לנהל את ענייניו מול הנתבעת ולהציג את טענותיו בפני בית המשפט. ניתן גם להבין שבין המועד בו הבין התובע שפנייתו לא התקבלה ועד משלוח הפנייה הכתובה, חלפו למעלה מ-4 חודשים, במהלכם יכול היה התובע לפנות לנתבעת בבקשת הסרה. העובדה שלא עשה כן, מעידה לטעמי כי ההטרדה אותה חש והפגיעה בפרטיותו לא הייתה ברמה המצדיקה כיום חיוב בפיצוי המקסימאלי עפ"י החוק.

יתרה מכך, לא ניתן להתנתק ממהותו של התובע ומהיותו עו"ד, וזאת בהקשר לחברה אליה נשלחה הפניה בדואר רשום. אני מקבלת את טענת הנתבעת, כי התובע יכול היה, בנקל, לברר מיהי החברה הרלוונטית ולהפנות אליה פנייתו. לפיכך, איני זוקפת לחובת הנתבעת את פרק הזמן שחלף בין 19.01.16 (המועד המתנוסס על גבי אישור מסירת פריט הדואר שהציג התובע) ועד 04.02.15, אז הוסר התובע סופית מרשימת התפוצה.

סוף דבר -

אני מקבלת את התביעה בחלקה.

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 15-03-8209 זפרן נ' למטייל ברשת. קום (2000) בע"מ

תיק חיצוני:

1

2 בנסיבות העניין כפי שפורטו לעיל וכאשר שקלתי את כלל השיקולים המפורטים לעיל, אני מחייבת
3 את הנתבעת לפצות את התובע בסך כולל של 12,000 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד הגשת
4 התביעה ועד מועד התשלום המלא בפועל.

5

6 בהתאם לבקשת התובע, אני קובעת כי סך השווה ל - 30% מן הסכום האמור, יתנם ע"י התובע
7 לעמותה למלחמה בספאם ע"ר 580597334.

8

9 כמו כן, אני מחייבת את הנתבעת בהוצאות התובע, בסך 1,000 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית
10 מהיום ועד מועד התשלום המלא בפועל.

11

12 **זכות להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד בתוך 15 ימים.**

13

14

15 ניתן היום, י"ח תמוז תשע"ו, 24 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

16

אושרית הובר היימן, שופטת

17

18

19

20